نگاه

نرخ سرویس مدارس افزایش یافت

● **فارس:** شورای شـهر تهران حداکثر سقف نرخ کرایه خودروهای سرویس مدارس برای سال تحصیلی آینده را، ۲۰ و ۳۲درصد تصویب کرد. شـورای شهر تهران امروز در جریان پانصدوشصتمین جلسه خود لایحه تعیین نرخ کرایه حمل‌ونقل دانش‌آموزان (سرویس مدارس) در شهر تهران برای سال تحصیلی ۹۳-۹۲ را تصویب کرد. بر اساس این مصوبه حداکثر سـقف کرایه خودروها اعم از مینی بوس، میدل‌بـاس و اتوبوس ۲۰درصد افزایش و حداکثر سـقف کرایه در «ون» و سـواری ۳۱/۶درصـد افزایش یافت. این افزایش مطابق با نرخ تورم اعلام شـده است. بر اساس این گزارش، رقم تعیین‌شده برای سقف افزایش نرخ سرویس مدارس می‌تواند در برخی مناطق نظیر مناطق جنوبی شهر تهران متناسب با میزان درآمد خانواده‌ها کمتر شود.

رودخانه ارس هرگز به دریاچه ارومیه نمی‌رسد

● **مهـر:** نماینده مردم ارومیـه در مجلس با اعلام اینکه وضعیت دریاچه ارومیه بحرانی اسـت، گفت: وزارت نیرو به تعهدات خود در قبـال احیای این دریاچه عمل نکرده است. نادر قاضی‌پور، با بیان این مطلب اظهار کرد: دریاچه ارومیـه در معرض خشـکی قـرار دارد و اگـر بی‌توجهی نسبت به وضعیت دریاچه ارومیه ادامه پیدا کند وضعیت بحرانی‌تر می‌شـود. نماینـده مردم ارومیـه در مجلس با انتقاد از بی‌توجهی مسـوولان بـه دریاچه ارومیه، تصریح کرد: متاسـفانه کسی به فکر نجات دریاچه ارومیه نیست و با توجـه به اینکه بودجه‌ای نیز برای احیای این دریاچه اختصاص پیدا نمی‌کند، تلاش‌ها برای رسیدگی به وضعیت نامطلوب دریاچه ارومیه بی‌اثر است. نماینده مردم ارومیه در مجلس با بیان اینکه اسـتانداری آذربایجان به دریاچه ارومیه خیانت می‌کند، تصریح کرد: مهم‌ترین علت پروژه انتقـال آب رودخانه ارس به دریاچـه ارومیه، برون‌رفت از بحران خشکی این دریاچه است، اما متاسفانه مثل اینکه اسـتانداری تصمیمی برای کمک به دریاچه ندارد و فقط می‌خواهـد در پوشـش این پروژه از دولـت اعتبار بگیرد. وی بـا بیان اینکه آب رودخانـه ارس هیچ‌وقت به دریاچه ارومیه نمی‌رسـد، گفت: انتقال آب ارس به دریاچه ارومیه فقط پوششـی برای گرفتن اعتبار است و در اصل این آب به شهرستان‌های شبسـتر و صوفیان می‌رسد. قاضی‌پور یادآور شد: از مدتی قبل قرار بوده که آب رودخانه ارس را با اعتباری بالغ بر ۲۵میلیاردریال به دریاچه ارومیه بیاورند اما متاسفانه تاکنون هیچ اقدامی انجام نشده است.

خوزستانی‌ها برای حمام‌کردن آب بشکه‌ای می‌خرند

● **مهر:** عضو هیات‌رییسـه مجلس شـورای اسلامی گفت: وزارت نیرو به جای دریافت مبلغ آب‌بها از مردم خوزسـتان، باید بابت آب بی‌کیفیتی که به مردم می‌دهد، به آنها غرامت پرداخت کند. سیدشریف حسینی درخصوص اینکه این روزها آب خوزستان باعث گله‌مندی بسیاری از مردم این استان شده است، اظهار کرد: واقعیت این است که مردم خوزستان در چند سال اخیر، آب باکیفیتی را در لوله‌های منازل خود ندیده‌اند این در حالی اسـت که سـازمان‌ها و شرکت‌های مسوول در این خصوص حاضر به قبول این واقعیت نیسـتند. وی افزود: سـازمان متولی تامین آب مردم عقیده دارد آب خوزسـتان مشـکل ندارد در حالی که مردم اغلب شـهرهای خوزستان از آب لوله‌کشـی نه‌تنها برای نوشـیدن که بـرای پخت غذا نیز استفاده نمی‌کنند. همچنین در مدت اخیر بیماری‌های پوستی ناشـی از آب بی‌کیفیت در خوزستان بیشتر شده و برخی از مردم حتی برای اسـتحمام نیز از آبی که به صورت بشکه‌ای خریداری می‌شود، استفاده می‌کنند.

مشکل اصلی «تحریم» نیست، ضعف مدیریت است

افزایش ۳۰۰درصدی دارو در دولت‌های نهم و دهم

واردات دارو در ۱۵ سال اخیر ۹۰۰درصد و تولید ۵۰۰درصد رشد داشته است

محمدحسین نجاتی

تحریم‌های بین‌المللی، سوءمدیریت، عدم اختصاص ارز و مصرف نادرست دارو، متهمان امروز بحران دارویی کشور از سوی مسوولان وزارت بهداشت هستند. هرکدام از این موارد نشان‌دهنده بخشی از واقعیت امروز بحران دارویی کشور است، اما تمام حقیقت نیست. بررسی‌های میدانی «شرق» نشان می‌دهد میزان واردات دارو از سال ۱۳۷۶ تا به امروز ۹۰۰درصد افزایش داشته است و این در حالی اسـت که تولید دارو رشـد ۵۰۰درصدی را به خود دیده است. به‌طوری‌که ایران در سال ۱۳۷۶ رقمی معادل هزارو۳۲۰میلیاردریال دارو وارد کرده که این رقم در سال ۱۳۹۰ به ۳۳هزارمیلیاردریال رسیده است. رشد نجومی واردات دارو به‌خصوص در دولت‌های نهم و دهم به شـکلی در بحران دارویی کشور به‌عنوان اصلی‌ترین متهم تاکنون کمتر دیده شده است که به نظر می‌رسد، اگر دولت‌های نهم و دهم بیـش از آنکه به واردات دارو در کشـور بها دهنـد، از تولید دارو در کشـور حمایت می‌کردند، کشـور ایران امروز به‌رغم وجود تحریم‌های بین‌المللـی تـا به ایـن اندازه بـا بحران‌هـای دارویی دسـت‌وپنجه نرم نمی‌کرد. علاوه بر این مسـاله، سهم بسیار اندک داروسازان از ساخت دارو در کشور، مالکیت ۷۰درصدی شـرکت‌های شـبه‌دولتی در بازار دارویی ایران، به‌هم‌خوردن نسـبت تولید داخلی دارو به واردات در سال ۸۴ و همزمان با آغاز فعالیت دولت نهم و حضور دوبرابری واردکنندگان دارو نسبت به تولیدکنندگان دارو و مواد اولیه، مصداق‌های روشنی برای وابستگی شدید صنعت داروسازی کشور به واردات به‌عنوان اصلی‌ترین عامل بحران دارویی کشـور است. بررسی «شرق» نشان می‌دهد در حال حاضـر ارزش ریالی بازار دارویی ایران (بدون یارانه، مکمل داروهای گیاهی) در سـال ۱۳۹۰ بیـش از سـه‌هزارمیلیاردتومان اسـت کـه با تخمین ارزش مکمل‌ها و حـدود ۴۰۰میلیون‌تومان یارانه‌های وزارت بهداشـت ارزش کل بازار دارویی کشـور بالغ بر چهارهزارمیلیاردتومان است؛ رقمی که بیش از ۷۰درصد آن مربوط به داروها و مواد اولیه‌ای اسـت که به کشـور وارد می‌شود و تولیدکنندگان ایرانی نقشی در تولید آن ندارند. همین مساله و همزمانی آن با افزایش میزان نرخ ارز در کشـور و تحریم‌های بانکی بین‌المللی باعث شد واردات دارو به کشور با توجه به وابستگی صنایع دارویی به واردات با مشـکل مواجه شود و به علت اصلی بحران دارویی امروز تبدیل شود.

افزایش ۳۰۰ درصدی واردات دارو در دولت های نهم و دهم

بر اساس اطلاعات مندرج در نمودار، نسبت منطقی واردات به تولید دارو در کشـور در سال های قبل از ۸۴ با آغاز کار دولت نهم به هم خورد. به طوری‌که رقم کل واردات دارو در سال ۱۳۸۳ از هفت‌هزار میلیارد ریال به ۱۲ هزار میلیارد ریال در سال ۱۳۸۴ رسید. هم همچنین رقم کل واردات دارو از ۱۲ هزار میلیارد ریال در سال ۸۴ به ۳۳ هزار میلیارد ریال در سال ۹۰ رسید، مساله‌ای که نشـان می دهد، عملکرد وزارت بهداشت در دولت های نهم و دهم باعث افزایش ۳۰۰درصدی میزان واردات دارو به کشور و بالا رفتن میزان وابستگی به واردات شد.

تنهـا ۶درصـد ازکل داروسـازان، در صنایـع داروسازی شاغل هستند

وابسـتگی شدید کشـور به واردات را تنها نمی‌توان در یک عامل تحلیل کرد. کمبود نیروی انسـانی کافی در صنایع داروسـازی نیز بر اساس آخرین گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس به‌عنوان یکی از علت‌های وابستگی به واردات دارو و کاهش شدید تولید دارو در کشور شده اسـت. در حال حاضر حدود ۱۳هزار داروسـاز به‌عنوان اصلی‌ترین گروه نیروی انسـانی نظـام دارویی در امور مربوط به دارو و خدمات دارویی در کشور فعالیت دارند. امـا نکته حایز اهمیت آن اسـت که نگاهی به وضعیت شـغلی این ۱۳هزار داروساز در کشور نشان می‌دهدکه بیـش از ۸۵درصـد آنان در داروخانه‌هـای خصوصی و دولتی مشـغول هستند و کمتر از شـش‌درصد از این داروسـازان در صنایع داروسـازی کشور شاغل هستند. سـایر داروسـازان در مراکز دولتی و مراکز تحقیقاتی و آموزشی اشتغال دارند.

وابستگی شـدید تولیدکنندگان دارو به مواد اولیه وارداتی

طبق آمارنامه دارویی کشـور اگرچـه از نظر کمی بخشـی از حجم اصلی داروهای مورد نیاز کشور توسط شرکت‌های داروسـازی داخلی تولید می‌شود اما سهم شرکت‌های داروسازی داخلی از ارزش ریالی بازار دارویی کشـور حدود ۵۵درصد اسـت و این سهم در سال‌های اخیر روند نزولی نیز داشته است. این به آن‌معنی است که شرکت‌های داروسازی داخلی فقط حدود ۵۵درصد بـازار دارویی کشـو را در اختیار دارنـد و تامین حدود ۴۵درصـد داروهای مورد نیاز کشـور از طریق واردات مسـتقیم آنها صورت می‌گیرد. این در حالی اسـت که حتـی واردات مواد اولیه و واسـطه بـرای تولید داروها در داخل کشـور و حفظ سهم ۵۵درصدی شرکت‌های داروسازی داخلی نیز تا حد زیادی به واردات مواد اولیه از خارج از کشور وابسته است.

واردکننـدگان دارو، ۲برابر تولیدکننـدگان دارو و مواد اولیه

از طرف دیگر حضـور دوبرابری واردکننـدگان دارو نسبت به حضور تولیدکنندگان دارو و مواد اولیه یکی دیگر از مصادیق وابسـتگی صنایع داروسازی کشور به واردات اسـت. بر اسـاس آمار رسـمی وزارت بهداشت در سال ۱۳۹۰ حدود ۸۹ کارخانه کوچک و بزرگ داروسازی در کشور فعال بوده‌اند. قدیمی‌ترین و بزرگ‌ترین واحدهای داروسـازی کشور، انسـتیتو پاستور (تاسـیس ۱۲۹۹) بخش دارویی امیرآباد دانشکده داروسازی دانشگاه تهران (۱۳۱۷) و داروسازی دکتر عبیدی (۱۳۲۰) هستند. اغلب شرکت‌های داروسازی (۵۴ شرکت) قبل از انقلاب نماینده شرکت‌های چندملیتی داروسازی بوده و داروهای خود را تحت‌لیسانس آنها تولید می‌کردند. اما از سوی دیگر ۱۲۳ شـرکت در زمینه واردات رسمی دارو در کشور فعالیت می‌کنند که ۳۰ شرکت تحت عنوان فوریت‌های دارویی فعال هسـتند و عموما بـه واردات داروهای بیماری‌های خاص و حسـاس در کشور می‌پردازند. اما از همه مهم‌تر و قابل‌تامل‌تر تعداد شرکت‌ها و کارخانه‌های تولیدکننده مواد اولیه دارویی در کشور است. در حال حاضر بالغ بر ۳۳ کارخانه تولیدکننده مواد اولیه دارویی در کشور فعالیت دارند که حـدود ۱۲۶ ماده اولیه مورد مصرف در صنایع بالاسری دارویی کشور را تولید می‌کنند.

عدم دسترسی داروسازان به منابع مالی کافی

کمبـود نیروی انسـانی ماهر و منابع مالـی لازم از مهم‌ترین نقاط‌ضعف نظام دارویی کشـور و به‌خصوص صنعـت داروسـازی اسـت. در حـال حاضـر کمتر از شـش‌درصد از داروسازان کشـور در صنعت داروسازی فعالیت می‌کنند. علاوه بر این، بخش قابل‌توجهی از افراد شاغل در این صنعت از آموزش یا تخصص کافی و مرتبط با صنعت داروسـازی برخوردار نیستند. عدم دسترسی صنعت داروسازی کشور به‌خصوص در سال‌های اخیر به منابـع مالی لازم ریالی و در نتیجه عدم بازسـازی لازم در خطوط تولید و همچنین فراهم نشدن زیرساخت‌های لازم بـرای تولید داروهـای جدید و بـا تکنولوژی بالا باعث عقب‌ماندگی این صنعت از پیشرفت‌های صنعت داروسـازی در جهان شده است. نتیجه این امر آن است که صنعت داروسازی کشور به دلیل عدم امکانات کافی قادر به تولید داروهای جدید و با تکنولوژی بالا نیست و صرفا مجبور به تولید داروهای قدیمی و با ارزش افزوده پایین شده که نتیجه آن کاهش قابل‌توجه سهم صنعت داروسازی داخلی از بازار دارویی کشور است.

بدهی انباشته‌شـده مراکز دولتی به شـرکت‌های داروسازی

از طرف دیگر میزان بدهی بسـیار بالا و انباشته‌شـده مراکز درمانی دولتی به شرکت‌های داروسازی باعث محدود شدن بسیار شدید منابع مالی در دسترس این صنعت شده است. این بدهی‌های انباشته‌شده باعث شده است که دوره بازپرداخت داروهای فروخته‌شده از سوی صنایع به مراکز پخش دارویی به بیش از ۹ ماه افزایش پیدا کند.

مالکیـت ۷۰درصـدی شـبه‌دولتی‌ها در صنایـع دارویی

اگرچه از حدود یک دهه قبل دولت سعی کرده است با واگذاری شـرکت‌های داروسازی دولتی پای خود را از صنعت داروسازی کشور بیرون بکشد، اما عملا واگذاری عمـده این صنایع به سـازمان‌های وابسـته به دولت و شبه‌دولتی‌ها، در عمل این خصوصی‌سازی محقق نشده اسـت. در حال حاضر مالکیت بیش از ۷۰درصد صنایع داروسازی در اختیار سازمان‌ها و نهادهای حقوقی وابسته به دولت و سایر ارگان‌هاست.

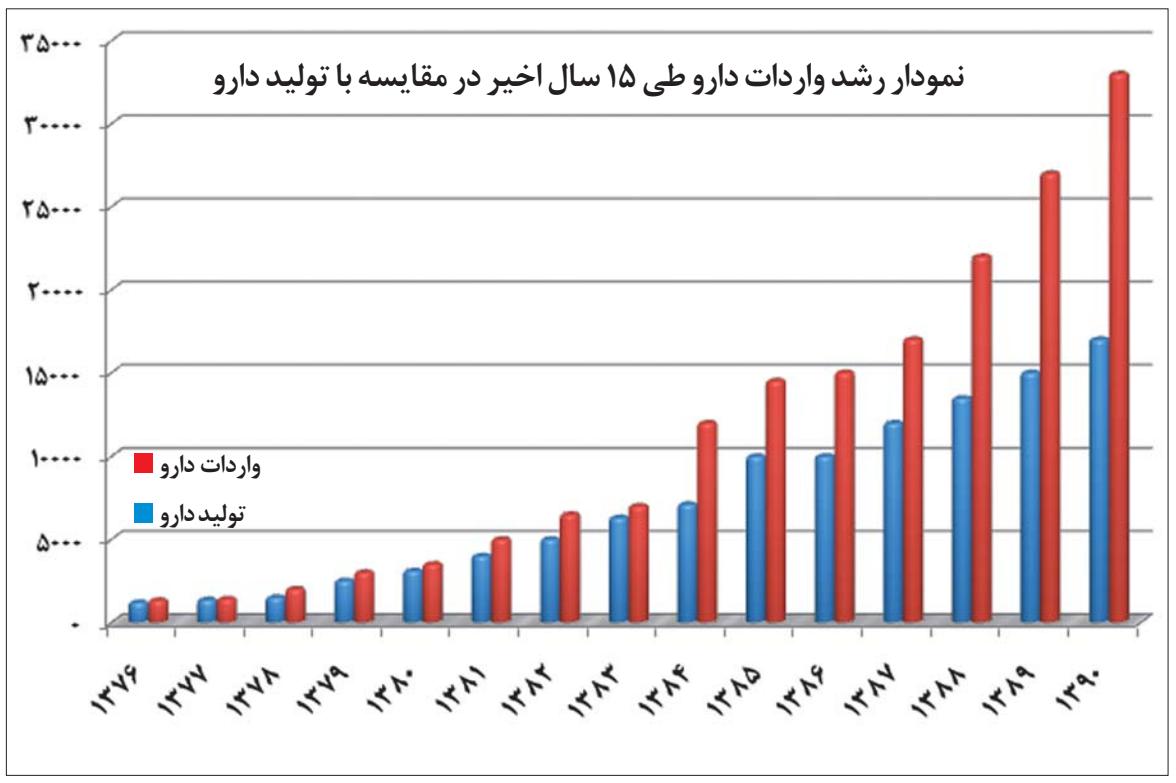

اهمیت پیاده‌راه‌ها در شهرهای امروزی

آرش طاهری‌رستمی

مبحـث پیاده‌راه‌سـازی یکـی از مباحث مهـم در عرصه شهرسـازی در شـهرهای بزرگ اسـت. امروزه پیاده‌روها فقط یک فضـای عبورومرور نیسـتند، بلکـه فضایی بـرای دیدار و صحبـت، خریدوفـروش، اسـتراحت، فضاهای تجمـع و... هسـتند. این فضاها از نظر سیمای شهری و از نظر جنبه‌های فرهنگی-اجتماعی نیز حایز اهمیت است. شهری که رفت‌وآمد عابران در آن کم باشد، آن شهر مرده است، شهری سرد و بی‌روح که تنها خودروها در آن در حال حرکت‌اند، انسـان‌ها در طول روز در وسـیله‌های نقلیه و در شـب در خانه‌ها حبس شده‌اند. با چنین نگرشـی شهرها دیگر هویت انسانی نخواهند داشت و صرفا به شهرهای ماشینی و صنعتی تبدیل خواهند شد. وجود رفت‌وآمد، شلوغی پیاده‌روها، دادوستدها، بازدیدها و ملاقات‌ها و... باعث رونق شهر و سرزندگی آن می‌شود. علاوه بر این، امروزه بسیاری از مهندسان و طراحان شهری، به‌منظور افزایش زیبایی شهر و معابر شهری، از پیاده‌روهای تزیین شده، سرسبز و وسیع اسـتفاده می‌کنند، زیرا آنان به ارزش وجودی انسـان و ارزش هویت‌بخشی و انسانی‌کردن شهرها پی برده‌اند. بسیاری از مردم پیاده‌روی را به‌عنوان یک تفریح انجام می‌دهند، برخی سالمندان برای گذراندن اوقات، عده‌ای برای رسیدن به مقصد مورد نظر و برخی نیز برای بازگشت به خانه از محل کار به پیاده‌روی، روی می‌آورند. بنابراین ما باید پیاده‌روها را به‌عنوان مهم‌ترین فضای مکث شـهری در نظر بگیریم و هدف طراحی را ارتقای امنیت افراد پیاده (به‌خصوص کودکان و سالمندان) و نیز افزایش زیبایی شریان‌های شهری قرار دهیم. همچنین پیاده‌روها باید علاوه بر طراحی اصولی، دارای عوامل زیبایی‌شناسی نظیر: هم‌سطح‌بودن راسـتای پیاده‌رو، تزیین با سـنگفرش‌های جذاب و مختلف، هدایت مسیر توسط گیاهان و درختان همیشه سبز، روشنایی پیاده‌رو در شب (که باعث افزایش امنیت عابران می‌شود)، عرض کافی برای رفت‌وآمد و نیز دسترسـی مناسـب به مراکز خرید و مراکز تجاری مختلف و... باشند. پیاده‌روها می‌توانند به‌خوبی تفکیک‌کننده فضای عبورومرور وسایل‌نقلیه از مسیر عبور عابران پیاده باشـند. پیاده‌روها باید به‌قدری اصولی طراحی شوند که مردم روزبه‌روز به پیاده‌روی بیشـتر روی آورده و آن را به‌عنوان یـک اصل و یک فرهنگ در زندگـی روزمره خود جای دهند. این امر در زمینه‌های مختلف فرهنگی-اجتماعی، محیط‌زیست و حتـی از نظر اقتصادی نیز به‌صرفه اسـت. برای مثال از نظر فرهنگی-اجتماعی می‌توان به کاهش استفاده از وسایل نقلیه، کاهش مصرف سـوخت‌های مضر و نیز کاهش تصادفات اشاره کرد که این عوامل متعاقبا باعث کاهش آلودگی هوا نیز شـده و به بهبود آب‌وهوای محیط پیرامون و پاکی هوای شهر کمک می‌کنند. از نظر اقتصادی نیز، علاوه بر کاهش مصرف سوخت و صرفه‌جویی در هزینه‌های مربوط به وسایل‌نقلیه، می‌توان به افزایـش رفت‌وآمد عابران و در مقابل، افزایش فروش مغازه‌ها و فروشـگاه‌های نزدیک خیابان‌ها و پیاده‌روها و افزایش بازدید و خرید و فروش از مراکز خرید بزرگ نیز اشاره کرد. در بسیاری از کشورهای پیشرفته، پیاده‌روها توسط طراحان بنام، به گونه‌ای طراحی شـده که با توجه بـه ایجاد مبلمان شـهری و ایجاد فضای صددرصد ایمن بـرای عابران، این فضاها را به فضاهایی بـرای تجمع، توزیع غذا، فضاهای مکث و اسـتراحت و در کل فضاهایی مناسب برای عبورومرور تبدیل کرده‌اند. (البته ایجاد چنین فضاهایی نیاز به وجود پتانسـیل کافی نیز برای مبلمان شهری دارند). در شهر تهران نیز نمونه‌هایی از این دست وجود دارد، برای مثال می‌توان به خیابان لاله‌زار (قدیم) اشاره کرد که می‌توان با طراحی مناسـب و ایجاد جذابیت‌های بصری در آن عبورومـرور عابران را افزایش داده و از آن به‌عنوان یک سـابقه تاریخی-شهری ارزشمند استفاده کرد.

گزارش

«بانک شهر» و شرکت «جهان» زیر ذره‌بین

درگیری لفظی طلایی و دانشجو

● **فاطمه جمال‌پور:** گذر پوست به دباغ‌خانه افتاده است. این عبارتی است که «رسول خادم» برای رویارویی دیروز بانک شهری‌ها با اعضای شورای شهر به کار برد. اعضای شورای سوم دل‌خوشی از شرکت «جهان» و «بانک شهر» ندارند. بانک جهان زیرمجموعه بانک شـهری است که ۱۰درصد سهام آن متعلق به شـهرداری تهران است و تمام تلاش‌های شورایی‌ها تاکنون برای حسابرسی از این دو نهاد یا داشـتن گزارشـی از عملکرد مالی و غیرمالی آنها بی‌نتیجه مانده است تا آنجایی که امروز دیگر صدای شورای شهری‌ها درآمده است. بسیاری شرکت جهان را حیاط‌خلوت شهرداری می‌نامند؛ حیاط‌خلوتی که در آن تراکم‌فروشی به میزان انبوه انجام می‌شود، حیاط‌خلوتی که گفته می‌شود در اوج نوسان بازتر سکه وارد بازار سکه شـد و شـورایی‌ها را ناچار به پاسخگویی کرد و... دیروز بانک شهری‌ها آمده بودند تا موافقت ۲۵میلیاردتومانی شورایی‌ها برای افزایش سـهام شهرداری در بانک شهر را بگیرند و بروند اما شـورای شـهری‌ها لایحه افزایش سرمایه بانک شهر را به کمیسیون مربوطه ارجاع دادند تا تکلیف سود سهام شهرداری در بانک شهر و وضعیت شرکت جهان را مشـخص کنند. رسول خادم به‌عنوان رییس کمیسیون برنامه‌وبودجه با تاکید ضرورت افزایش سرمایه بر اساس مصوبه بانک مرکزی گفت: این افزایش سرمایه برای حفظ سـهام بانک شهر و سهم شهرداری تهران است و طبق پیشنهاد شهرداری تهران این افزایش سـرمایه از محل تعهدات مالی شهرداری تهران به مبلغ ۲۵میلیاردتومان صورت می‌گیرد و مابقی آن تا سـقف ۴۰میلیاردتومان از محل سـود سـهام شهرداری تهران در بانک شهر تامین می‌شود. خسرو دانشجو، سخنگوی شـورای شـهر تهران به‌عنوان مخالف این لایحه گفت: چطور می‌شود که سود سهام ۴۰میلیاردتومانی شهرداری در چند سال گذشته فقط ۱۴/۴میلیاردتومان بوده؟ و این رقم درصد سـود سـهام کمتر از رقمی است که همین مدت سپرده‌گذاران می‌گرفتند. وی در مقایسه‌ای درمورد سود سـپرده‌گذاران و سود سـرمایه‌گذاران بانک شهر گفت: در حال حاضر بانک شـهر به سپرده‌گذاران خود ۲۰درصد سود پرداخت می‌کند، چطور می‌شود که سود پرداخت‌شده به سپرده‌گذار بیشتر از سرمایه‌گذار است؟ دانشجو اضافه کرد: شهرداری، شرکت جهان را فعال کرده و کل تراکم را از طریق کارگزاری‌ها عرضه کرده و سـود آن را به شـرکت جهان و متعاقبا به بانک شهر می‌دهد و درواقع شـهرداری تهران هزینه می‌کند و سـود آن را کلانشـهرها از طریق بانک شهر می‌برند و حالا در زمان افزایش سرمایه می‌گویند سودی نداریم و باید از بودجه برداریم. در ادامه جلسـه دانشجو که از روند پاسخ‌دهی مسوولان شـهرداری در مورد این موضوع معترض بود، گفت: قرار بود این بانک انتفاع برای شـهر داشـته باشد و قرار نبوده اسـت که مدیرعامـل و هیات‌مدیره و افراد دیگری نانخور، گردن کلفت کنند و حالا در زمان افزایش سرمایه بدون توضیح درمورد سود این مجموعه به دنبال تامین اعتبار از محل دیگری باشند. رسول خادم رییس کمیسیون برنامه و بودجه شورای شهر تهران گفت: پس از حذف معاون مالی شهرداری از هیات‌مدیره بانک شهر و شرکت جهان از زمانی به بعد ارتباط بین شورا و بانک شهر و شـرکت جهان قطع شده و حتی معاون مالی شهردار نیز از بسیاری مسـایل در آنجا بی‌خبر است. وی افزود: اتفاق امروز شورا مصداق واقعی گذر پوست به دباغ‌خانه اسـت و امروز اگرچه بانک شهر و شرکت جهان در این سـال‌ها با شورا کاری نداشته‌اند اما حالا برای اخذ مجوز در جابه‌جایی ۲۵میلیاردتومان اعتبارات بودجه شهرداری کارشـان به شورا افتاده است. خادم اضافه کرد: پولی که شهرداری به بانک شهر برده است باید گزارش حسابرسی داشته باشد و اگرچه شورا نمی‌تواند روی شرکت جهان و بانک شـهر اعمال نظر کند، اما حـق دارد بداند حتی یک ریال پول شـهرداری به کجا رفته و حسابرسی این پول‌ها صورت گیرد. مرتضی طلایی، رییس کمیسـیون فرهنگی-اجتماعی شـورای شهر تهران ضمن انتقاد از نوع برخورد با این لایحه گفت: نسـبت به مدیریت این موضوع در جلسه اعتراض دارم. خسرو دانشجو در پاسخ به تذکـرات طلایی با لحنی تمسـخرآمیز گفت: آقای طلایی تذکرات شـما را آویزه گوشمان می‌کنیم. اما من حرف عجیب و غریبی نگفتم که به برخی برخورده باشد. ما گفتیم ۴۰میلیاردتومانی که برای شـهرداری یک‌بار تصویب کرده‌ایم تا امکانات را برای شهر تامین کند، نباید مجددا تکرار شـود. هیچ‌یک از این موضوعات شانتاژی ندارد و به نظر من سـوال‌نکردن درمورد این موضوعات بیشتر شانتاژ است. وی اضافه کرد: سود شرکت جهان را همه کلانشهرها می‌برند درحالی که محل تامین درآمد آن مردم شهر تهران بودند و مدیرعامل این مجموعه را کسی تعیین می‌کند که هیچ ارتباطی با شهرداری تهران ندارد. سخنگوی شـورای شـهر تهران گفت: کلام من به‌زعم برخی ممکن اسـت تند یا شانتاژ باشـد، اما ما قصدی نداریم و فقط سـوال می‌کنیم و می‌خواهیم جوابمان را بگیریم. طلایی نیز در پاسخ به دانشجو گفت: اینکه شما می‌گویید عده‌ای خوردند و بردند و گردن‌کلفتی کردند را از کجا می‌گویید؟ آیا سـند دارید و با کدام مجوز قانونی و اخلاقـی این اتهام را وارد می‌کنید؟ در این بین و پس از این اظهارات طلایی، دانشجو برآشفته و عصبانی‌تر شد و گفت: ۱۰سال است معاون نظارت شورای شهر هستم و اگر نمره ضریب هوشـی من یک‌درصد هم بوده باشد، می‌توانم همین حالا نام چند نفر را ببرم و سند هم ارایه کنـم. در این بین چمران پادرمیانی کـرد و گفت: لازم نیسـت اسمی ببرید، اما دانشـجو باز هم تاکید کرد که چـرا از یک‌طرف دهـن آدم را می‌بندید و از طرف دیگر تحریک می‌کنید که چرا بدون بردن نام کسـی حرفی را می‌زنید. در نهایت با پادرمیانی چمران بحث طلایی و دانشجو خاتمه یافت.

م/الف ۱۷۲۳

نوبت دوم

شرکت ملی نفت ایران

شرکت پشتیبانی ساخت و تهیه کالای نفت تهران

فراخوان مناقصه دو مرحله‌ای

شـرکت پشتیبـانی سـاخت و تهیه کالای نفت تهران در نظردارد نسبـت بـه خرید ۴ قلم کالای قـطعات یدکی شیراطمینان مورد نیاز جهت استفاده در صنعت نفت از طریق مناقـصه عمومی دو مرحله‌ای اقدام نماید. بدینوسیله از شرکتهایی که سابقـه و توانایی تولید و تهیه این نوع کالا را دارند جهت شـرکت در این مناقصه با توجه به شرایط ذیل دعوت بعمل می آید.

۱-شماره مناقصه: 92-BJ21-24

۲-موضوع مناقصه: خرید ۴ قلم لوازم یدکی شیر اطمینان

۳-نوع ومبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ضمانتنامه بانکی معتبر و قابل تمدید به مبلغ ۱۹/۴۶۰/۰۰۰ ریال

۴-آخرین مهلت دریافت اسناد مناقصه: ۱۵ روز پس از انتشار آگهی

۵-سپرده حسن انجام کار: ۱۰٪ بصورت ضمانتنامه بانکی معتبر و قابل تمدید

۶-مهلت ارائه پیشنهاد: ۳۰ روز پس از آخرین مهلت دریافت اسناد

۷-زمان گشایش پیشنهادات فنی: یک هفته پس از آخرین مهلت ارائه پیشنهاد

۸-مدت اعتبار پیشنهادات مالی: پیشنهادات مالی ارائه شده میبایست بمدت ۲ ماه از تاریخ گشایش پیشنهادات فنی معتبر باشند.

۹-محل ارسال پیشنهادات: تهران،خیابان سپهبدقرنی،نبش خیابان شهید کلانتری،شماره ۲۲۶ طبقه یازدهم،دفتر گشایش پیشنهادات (از طریق پست سفارشی).

۱۰-هزینه چاپ آگهی بعهده برنده مناقصه می باشد.

لازم است مناقصه گران پس از هماهنگی از طریق ۸۲۰۱۵۴۵۱ می توانند جهت دریافت اسناد مناقـصه صبـح از سـاعت ۹ الی ۱۲ و بعدازظهر ازساعت ۱۴ الی ۱۵/۳۰به آدرس تهران،خیابان سپهبدقرنی نبش خیابـان شـهید کلانتری شـماره ۷۲۹ طبقه ۷ خرید داخلی گروه J مراجعه نمایند.

روابط عمومی شرکت پشتیبانی ساخت و تهیه کالای نفت تهران